സെന്റ് തോമസ് കോളജ് പാലാ ഓട്ടോണമസ്
അരുണാപുരം പി.ഒ., കോട്ടയം 686 574

April 2026
Vol. 2 Issue 3

പാലൈ
PALAI பாலை
ISSN No: 3049-0316

ആധുനികത അനുഭവവും ആവിഷ്കരണവും ഭൂതരായരിൽ

ഡോ. രമ്യ ഗോകുലനാഥൻ*

സംഗ്രഹം

രാമവർമ അപ്പൻതമ്പുരാന്റെ 150-ാം ജന്മവാർഷികമാണ കടന്നുപോയത്. സാഹിത്യപരീക്ഷണങ്ങളും കൗതുകവൈവിധ്യങ്ങളും നിറഞ്ഞ അപ്പൻതമ്പുരാന്റെ സംഭാവനകളിൽ ഏറെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് ഭൂതരായർ എന്ന നോവൽ. മലയാളത്തിലെ ആദ്യകാലചരിത്രനോവലായ ഭൂതരായർ ആധുനികാനുഭവങ്ങളോട് എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കുന്നു എന്ന അന്വേഷണമാണ് പ്രബന്ധം. കേരളീയമായ ആധുനികതയുടെ തുടക്കത്തിൽ - 1918 ലാണ് ഭൂതരായർ പ്രസിദ്ധീകൃതമാവുന്നത്. ആധുനികത സമൂഹത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും വരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മാറ്റങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുകയും അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ നോവൽ. ആധുനികതയുടെ ചരിത്രനിർമ്മിതി, സാംസ്കാരികഭൗതികസാഹചര്യങ്ങൾ, സാഹിത്യരൂപമാതൃക, കഥാപാത്രരൂപീകരണം എന്നിവയോടുള്ള പ്രതികരണം ഭൂതരായരിൽ സൂക്ഷ്മമായി അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: ആധുനികത, ചരിത്രനിർമ്മിതി, പ്രതിരോധം, അനുഭവപാഠം

പാശ്ചാത്യസമ്പർക്കഫലമായി ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായ സാഹിത്യരൂപങ്ങളിൽ പ്രധാനമാണ് നോവൽ. ആധുനികതയുടെ വരവോടെയാണ് ഈ സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം രൂപംകൊണ്ടത്. പേരുകൊണ്ടുതന്നെ ഇതു സൃഷ്ടിച്ച നവ്യാനുഭവങ്ങളും വായനാസമ്പ്രദായങ്ങളും സൂചിതമാകുന്നു. ചരിത്രം, സാമൂഹികവിമർശനം, കുറ്റാന്വേഷണം, കോടതിവ്യവഹാരം, വർത്തമാനകാലാവസ്ഥ എന്നിവയൊക്കെ മലയാളക്കരയ്ക്കു പരിചിതമാകുന്നതിൽ പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട് ഈ പ്രസ്ഥാനം. അഭ്യസ്തവിദ്യരും വരേണ്യരുമായവർക്ക് സാമാന്യജനതയോട് ഇടപഴകാനുള്ള മാധ്യമമായും ഇത് നിലകൊണ്ടു.

അധികാരം, ജനാധിപത്യം, സ്ത്രീമുന്നേറ്റം, വൈദേശികബന്ധം, ഉപജാപകസ്വഭാവം എന്നിവയെല്ലാം ഭാവനയുടേയും ചരിത്രമുഹൂർത്തങ്ങളുടേയും സഹായത്തോടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും പ്രധാനമായും നോവലുകളിലാണ്. നോവൽ എണ്ണപ്പെട്ട ഒരു സാഹിത്യരൂപമായി പരുവപ്പെട്ടുവരുന്ന ഘട്ടത്തിൽതന്നെ ഈ വിഷയങ്ങൾ കൃത്യമായി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ആദ്യകാല ചരിത്രനോവലുകളിൽ ഇതിന് ഉദാഹരണം കാണാം. സി.വി. രാമൻപിള്ളയുടെ മൂന്നുചരിത്രനോവലുകൾ സൃഷ്ടിച്ച കരുത്ത് മലയാളഗദ്യത്തിന്റെയും കഥാപാത്രസൃഷ്ടിയുടേയും സാധ്യതകൾ വികസിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെ പിൻപറ്റിയുണ്ടായ ചരിത്രനോവലുകളിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഭൂതരായർ എന്ന നോവൽ. രാമവർമ്മ അപ്പൻതമ്പുരാൻ രചിച്ച ഈ നോവൽ കേരളത്തിൽ അന്നു പ്രകടമായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആധുനികതയോടുള്ള പ്രതികരണമായി വായിച്ചെടുക്കാം.

---

* അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ, മലയാളവിഭാഗം, ദേവസ്വം ബോർഡ് കോളേജ്, തലയോലപ്പറമ്പ്.
ഫോൺ: 7510770096, ഇ-മെയിൽ: remyagnath@gmail.com

സി.വി.യുടെ മൂന്നാമത്തെ ചരിത്രനോവൽ രാമരാജബഹദൂർ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ അതേവർഷം 1918-ൽ ആണ് ഭൂതരായർ എന്ന നോവലും വരുന്നത്. പെരുമാൾവാഴ്ചക്കാലത്തെ സങ്കൽപ്പചരിത്രമാണ് നോവലിന്റെ വിഷയം. വീരമാർത്താണ്ഡപ്പെരുമാളിന്റെ കാലത്തെ കഥയാണ് ഇതിവൃത്തം. മേപ്പയിൽ ചിരുതക്കുട്ടിയും ചന്തുക്കുറുപ്പും തമ്മിലുള്ള പ്രണയം രണ്ടുപ്രദേശങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തിലേക്ക് നീങ്ങുമ്പോൾ അതു പരിഹരിക്കാനായി പുറപ്പെടുന്ന ഉണ്ണിത്തമ്പുരാൻ എന്ന പള്ളിബാണപ്പെരുമാളെ കാണാതെ ആവുന്നതാണ് തുടക്കം. പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ മധുരയിൽനിന്ന് ഭൂതരായ പാണ്ഡ്യപ്പെരുമാൾ എത്തുന്നതും ജനഹിതമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ അധികാരഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെടുന്നതുമാണ് തുടർന്നുവരുന്നത്. നമ്പിക്കുറ്, ഐരൂർ ചാത്തനാര്, പാപ്പിനിമുറ്റത്ത് ആഢ്യൻ, പയ്യന്നൂർ പട്ടേരി ആസ്യൻ, അമ്പിളിമുറ്റത്തുകുമാരൻ ചെറിയച്ചൻ, രാഘവൻതിരുപ്പാട്, കുഞ്ഞിട്ടുണ്ണാൻ, ഉണ്ണിനങ്ങ, ആനന്ദം എന്നിങ്ങനെ നിരവധി കഥാപാത്രങ്ങളും നോവലിലുണ്ട്.

ആധുനികതയുടെ ചരിത്രനിർമ്മിതി: പ്രശ്നവും പ്രതിരോധവും

സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തിലും രാഷ്ട്രീയപരിസരത്തിലും ആധുനികത മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു തുടങ്ങിയ കാലഘട്ടത്തിലാണ് നോവൽ വരുന്നത്. തുടക്കമാണെങ്കിലും ആ മാറ്റങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിക്കാനും പ്രതികരിക്കാനും ഭൂതരായർ എന്ന നോവലിനു കഴിയുന്നു. രേഖപ്പെടുത്തിയ ചരിത്രം എന്ന ആധുനികബോധത്തെ നോവൽ പ്രശ്നവൽക്കരിക്കുന്നു.

ചരിത്രനോവൽ എന്ന് നിരൂപകരെല്ലാം വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നോവലിന്റെ ചരിത്രാത്മകതയും ഭൂതകാലത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മിതിയുമെല്ലാം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഒരുകെട്ടു പഴങ്കഥ എന്ന വിശദീകരണമേ ഗ്രന്ഥകർത്താവുതന്നെ കൃതിയെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുള്ളൂ. "മൂവാറു നൂറ്റാണ്ടിനുമുൻപ് മുടിഞ്ഞരുളിയ വീരമാർത്താണ്ഡപ്പെരുമാളിന്റെ കാലത്തു നടന്നതായി സങ്കൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കഥയ്ക്ക് വിശദമായ ഒരു ചരിത്രപശ്ചാത്തലം ഉണ്ടാകുവാൻ നിർവാഹമില്ലല്ലോ" (ഉള്ളൂർ, 1965:318) എന്ന് ഉള്ളൂർ ചരിത്രനോവൽ എന്ന വിശേഷണത്തെ ലളിതമായി ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് കൃത്യമായി തെളിവുനിരത്താൻ സാധിക്കാത്ത ഘട്ടത്തിലെ കഥയ്ക്ക് ചരിത്രവുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്ന് എങ്ങനെ സ്ഥാപിക്കും എന്ന ചോദ്യമാണ് ഇവിടെവരുന്നത്.

പെരുമാൾവാഴ്ചക്കാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചരിത്രകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ കെട്ടുകഥകളും വിശ്വാസങ്ങളും നിറഞ്ഞതാണ്. ആധുനികകാലംവരെ, കേരളത്തിലെ പ്രാചീനരാജവാഴ്ചയെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും വിവരം തരുന്ന രേഖ കേരളോൽപ്പത്തി മാത്രമായിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണർ ചേർന്ന് പരദേശത്തുനിന്നു കേയപ്പെരുമാളെ കൊണ്ടുവന്ന് കേരളം വാഴിച്ച കാര്യങ്ങൾ കേരളോൽപ്പത്തിയിൽ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

കൊണ്ടുവന്ന ക്ഷത്രിയരെ ബ്രാഹ്മണർ വിവാഹംചെയ്ത് സന്തതികളായി ഉണ്ടായവരെ ചേരമാൻ പെരുമാളാക്കുന്നു. ചേരമാൻ പെരുമാൾ-കേരളൻപെരുമാൾ-എന്ന വിശദീകരണമാണ് കേരളോൽപ്പത്തി നൽകുന്നത്. "അന്നു കൊണ്ടുവന്ന ക്ഷത്രിയനു ചേരമാൻ-കേരളൻ പെരുമാൾ എന്നു പേരാകുന്നു. ഇത് മലനാട്ടിലെ രാജാവ്. ചോഴമണ്ഡലത്തിലെ രാജാവ് ചോഴപ്പെരുമാൾ, പാണ്ടി മണ്ഡലത്തിലെ രാജാവ് പാണ്ടിപ്പെരുമാൾ എന്നും കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ എന്നും ചൊല്ലുന്നു'' (കേരളോൽപ്പത്തി, 1868:18) എന്ന് പെരുമാൾ ഭരണത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. കേയപ്പെരുമാൾ, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തശേഷം ചോഴപ്പെരുമാൾ, ഭൂതരായ പാണ്ഡ്യപ്പെരുമാൾ, ബാണപ്പെരുമാൾ, തുളുഭൻപെരുമാൾ, കൊമ്പൻപെരുമാൾ, വിജയൻപെരുമാൾ, വളഭൻപെരുമാൾ, ഹരിശ്ചന്ദ്രപെരുമാൾ, മല്ലൻ പെരുമാൾ, കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ എന്നിങ്ങനെ നീണ്ടുപോകുന്ന പെരുമാക്കന്മാരെക്കുറിച്ച് വിശദമായി കേരളോൽപ്പത്തി പറയുന്നു.

പാണ്ടിമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു വന്ന പെരുമാൾ പാണ്ടിമണ്ഡലം രക്ഷിപ്പാനാളില്ല എന്ന ആവലാതിയോടെ തിരിച്ചുപോയവിശേഷം പറഞ്ഞതിനുശേഷമാണ് ഭൂതരായ പാണ്ഡ്യപ്പെരുമാളെക്കുറിച്ച് കേരളോൽപ്പത്തികാരൻ വിശദമാക്കുന്നത്. ശരീരരക്ഷയ്ക്കായ് രണ്ടു ഭൂതങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ഭൂതരായ പാണ്ഡ്യപ്പെരുമാളിനോട് ബ്രാഹ്മണർക്ക് വൈരം ജനിച്ചതായും അവരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് ഒരു ഭട്ടതിരി ചതുരംഗം കളിച്ച് കൗശലത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പെരുമാളിന്റെ അടുത്തുനിന്നും അകറ്റി അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചതായും ഉള്ള കഥയും പറയുന്നുണ്ട് കോരളോൽപ്പത്തിയിൽ. ഹിംസ ചെയ്തതിലുള്ള പാപശങ്ക മൂലം ആ ഭട്ടതിരി ഒരു പടിമ്മേൽ ഇരുന്നുവെന്നും കക്കാട്ടു കാരണപ്പാടുനമ്പിടിയായി എന്നുമാണ് കഥ. ഭൂതസൈന്യങ്ങളോട് വന്ന് ആക്രമിച്ച് ഭൂതനാഥൻ എന്ന അമ്പലവും അങ്ങാടിയും പണികഴിപ്പിച്ചതിനാൽ ആണ് ഭൂതരായർ ആയത് എന്നും പറഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഭൂതങ്ങൾ

 ISSN No: 3049-0316

തോറ്റ് ഭൂതപ്പാണ്ടി എന്ന സ്ഥലത്തേക്കുപോയി എന്നതും കാണുന്നു.

കേരളോൽപ്പത്തിയിൽ കാണുന്ന പെരുമാൾചരിത്രത്തെ അപ്പാടെ തള്ളിക്കളയുന്ന പല പ്രമുഖ ചരിത്രകാരന്മാരും. "ഈ പെരുമാൾ സിദ്ധാന്തത്തെ അതേനിലയിൽ വിശദാംശങ്ങളോടെ പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാൽ അതൊരു കെട്ടുകഥയാണെന്ന് എളുപ്പം ബോധ്യമാകും" (ശ്രീധരമേനോൻ, 2000:176) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എ. ശ്രീധരമേനോൻ പെരുമാൾവാഴ്ച എന്ന സങ്കൽപത്തെതന്നെ വിമർശിക്കുന്നു. പെരുമാൾ എന്നത് ബിരുദമാണ് എന്ന വിശ്വാസമാണ് വില്യം ലോഗൻ പങ്കുവയ്ക്കുന്നത്.

കേരളോൽപ്പത്തി എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യതയെക്കുറിച്ചും പല തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ട്. പെരുമാൾഭരണം, പെരുമാക്കന്മാരുടെ മതപരിവർത്തനം എന്നിവയെക്കുറിച്ചും ചരിത്രകാരന്മാർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരാണ്. എങ്കിൽത്തന്നെ പ്രാചീനകേരളത്തിന്റെ അധികാരസമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ച് മറ്റു രേഖകളൊന്നും ലഭ്യമല്ല എന്നതും വസ്തുതയാണ്. എണ്ണപ്പെട്ട പല ചരിത്രനോവലുകളും എഴുതപ്പെട്ട ചരിത്രത്തെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് വികസിച്ചവയാണ്. എഴുതപ്പെട്ട ചരിത്രത്തിനെതിരായി ചരിത്രപാഠം നിർമ്മിക്കുന്ന നോവലിസ്റ്റിനെ സി.വി. രാമൻപിള്ള തൊട്ടുകാണാം. ആധുനികാവസ്ഥകളോട്ടു പൊരുത്തപ്പെടാതെ പ്രൗഢമായ ഭൂതകാലം നിർമിച്ച് ഊറ്റംകൊള്ളുന്ന പൗരനെയാണ് സി.വി. യിൽ അന്വേഷിക്കേണ്ടത്. സി.വി. യെ പിന്തുടരുന്ന അപ്പൻ തമ്പുരാനെയും അങ്ങനെതന്നെ വായിച്ചെടുക്കാം.

കഥാകഥനത്തിലും ശൈലിയിലും അപ്പൻതമ്പുരാന്റെ മാതൃക സി.വി. തന്നെയായിരുന്നു. പഴഞ്ചൊല്ലുകളും ആട്ടക്കഥകളിലെയുംകാവ്യങ്ങളിലെയും വരികളുംമറ്റും ചേർത്ത് കഥാഗാത്രത്തിന് ആമുഖം നൽകുന്ന സി.വി. യുടെ ശൈലി അതേ രീതിയിൽ അപ്പൻതമ്പുരാനും പിന്തുടരുന്നു. ശ്ലോകങ്ങളും കാവ്യങ്ങളും ഐതിഹ്യങ്ങളും ചേർത്ത് കഥപറഞ്ഞുപോകുന്നു. തിരഞ്ഞെടുത്ത വിഷയത്തിനും സമാനത കാണാനാവും. കേരളചരിത്രത്തിലെ അറിയപ്പെടുന്ന; ഉജ്ജ്വലമായ ഏടുകളാണ് സി.വി.യുടെ കഥാവിഷയമെങ്കിൽ അറിയപ്പെടാത്ത കാലത്തിന്റെ ആർജ്ജവത്തെ പുനരവതരിപ്പിക്കാനാണ് അപ്പൻതമ്പുരാൻ ശ്രമിച്ചത്. സി.വി. അവതരിപ്പിച്ച ചരിത്രത്തിനെക്കാൾ പഴക്കമുള്ള കഥാസന്ദർഭം ചരിത്രത്തിൽ നിന്നുതന്നെ കണ്ടെടുക്കുന്നു അപ്പൻതമ്പുരാൻ. കേരളചരിത്രത്തിലെ അറിയപ്പെടാത്ത ഏടുകൾക്ക് പുതുവായന നൽകി. അതിന് ആധാരമായി നിന്നത് കേരളോൽപ്പത്തി എന്ന കൽപിതചരിത്രഗ്രന്ഥവുമാണ്. കേരളോൽപ്പത്തിയിൽ അവതരിപ്പിച്ച പെരുമാൾ വാഴ്ചയുടെ ആരംഭം കഥാ സാധ്യതയുള്ള ഒന്നായി അപ്പൻതമ്പുരാന് കണ്ടെടുക്കാൻ സാധിച്ചു. പ്രത്യേകിച്ചും ഭൂതരായർ എന്ന പാണ്ഡ്യപ്പെരുമാളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരത്തെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള ഉപജാപകവൃന്ദവും.

ഭൂതരായ പാണ്ഡ്യപ്പെരുമാൾ എന്ന പേരുതന്നെയാണ് അപ്പൻതമ്പുരാൻ കഥാപാത്രത്തിന് നൽകുന്നത്. ഭൂതനാഥനായ അയ്യപ്പനുമായി കഥയ്ക്കും കഥാപാത്രത്തിനും ബന്ധം കൽപ്പിക്കുകയും അതുതുടരെത്തുടരെ അനുവാചകരെ ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നോവലിൽ. നോവിന്റെ കഥാവസ്തുവിനു ഭൂമികയായ ആദ്യ അധ്യായത്തിൽ, ഇളകിയ പാറകളുടെ നടുക്ക് ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ശാസ്താവിഗ്രഹങ്ങളും ചെടികളുടെ വള്ളിപ്പടർപ്പിനുള്ളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശാസ്താങ്കാവുകളും എടുത്തുകാണിക്കുന്നുണ്ട്. ബൗദ്ധപാരമ്പര്യത്തിന്റെ തുടർച്ചയായി ശാസ്താവിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന ചരിത്രാന്വേഷകർ നമുക്കുണ്ട്. ബുദ്ധമതം സ്വീകരിച്ച പെരുമാളെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണങ്ങളും നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഭൂതരായർ എന്ന നോവലിലെ ആദ്യഭാഗം സസൂക്ഷ്മം പഠിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

പള്ളിബാണപ്പെരുമാളിനെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുതൊട്ടുമുമ്പ് കാളിയങ്കാട്ടിൽവച്ച് പഴയപുളിമരത്തിനുതാഴെ പ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തിട്ടുള്ള ശാസ്താവിനെ ആരാധിക്കുന്നുണ്ട് അദ്ദേഹം. ശാസ്താവിന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ നാളികേരമുടച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ വരാൻപോകുന്ന വിപത്ത് മുന്നിൽ കാണുന്നതായി വിവരിക്കുന്നു. ശാസ്താവിന്റെ മുന്നിൽ നിന്നപ്പോൾഉണ്ടായ വെളിപാട് സത്യമായിതീരുന്നതും തുടർന്നുകാണാം.

കേരളോൽപ്പത്തിയിൽ ഭൂതരായർക്ക് ആ പേരുവരാൻ ഇടയാക്കിയ സംഭവം വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഏതാണ്ട് സമാനമായ കഥ നോവലിലെ ഭൂതരായർക്ക് ഉണ്ട്. ഭൂതരായവരുടെ അമ്മയായ മീനാംബികാദേവി ഗർഭിണിയായിരുന്ന സമയത്ത് 'തിരുവരങ്കോൾപ്പ്' എന്ന സ്ഥലത്തിനു സമീപം ഭൂതനാഥപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്യണമെന്ന് ദർശനമുണ്ടായെന്നും ഭൂതപ്പാണ്ടി എന്ന സ്ഥലത്ത് ഭൂതനാഥനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതായും പറയുന്നു. ഭൂതരായർ ജനിച്ചത് ആ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാദിവസവുമായിരുന്നു. ഇതുമൂലമാണ് ഭൂതരായർ എന്ന് പാണ്ഡ്യപ്പെരുമാൾക്ക് പേരു നൽകിയതെന്ന് നോവലിൽപറയുന്നു. ഭൂതപ്പാണ്ടിയിലെ ഭൂതനാഥനിൽ തികഞ്ഞ ഭക്തിയുള്ളവനാണ് ഭൂതരായർ എന്നും മലനാട്ടിലേക്ക് പടനയിച്ച് ആദ്യമെത്തുന്നതും ആദ്യ ആക്രമണം

നേരിടുന്നതും എല്ലാം ആ സന്നിധാനത്തുവച്ചാണെന്നും നോവലിസ്റ്റ് വിവരിക്കുന്നു. ഭൂതസൈന്യങ്ങളോട് വന്ന് ആക്രമിച്ച് ഭൂതനാഥക്ഷേത്രവും അങ്ങാടിയും പണികഴിപ്പിച്ച ഭൂതരായരെയാണ് കേരളോൽപ്പത്തിയിൽ പരിചയപ്പെടുന്നത്. ഭൂതരായർ എന്ന കഥാപാത്രവും കഥാരംഗവും കേരളോൽപ്പത്തിയിൽ നിന്ന് അപ്പൻതമ്പുരാൻ സ്വീകരിച്ചതാണെന്ന് ഇതിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാം.

തന്റെ നോവലിന്റെ അടിത്തറയായി കേരളോൽപ്പത്തിയെ സ്വീകരിക്കുമ്പോഴും ഭാവനയും സങ്കൽപ്പവും വിശ്വാസവും ഒപ്പംചേർക്കാൻ മറക്കുന്നില്ല. ചെറിയ ഒരു കഥാതന്തുവിന് വിശദീകരണം നൽകി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പാശ്ചാത്യസമ്പർക്കഫലമായി ഉയർന്നുവന്നുകൊണ്ടിരുന്ന രേഖപ്പെടുത്തിയ ചരിത്രത്തോടുള്ള കലാപം ഇവിടംതൊട്ടുതന്നെ കാണാം. എഴുതപ്പെട്ട ചരിത്രത്തെയും ആധുനികമായ ജ്ഞാനപദ്ധതിയെയും വിശ്വാസങ്ങളാലും കേട്ടുകേൾവിയാലും ഉറച്ചുപോയ ചരിത്രനിർമ്മിതികൊണ്ട് പ്രതിരോധിക്കാനുള്ള ശ്രമം ഇവിടെ കാണാം. മലനാട് ചേരതലമായി, കേരളമായി പരിണമിക്കുന്ന ചരിത്രസന്ദർഭം പറഞ്ഞുസ്ഥാപിക്കനാണ് നോവലിലൂടെ ശ്രമിക്കുന്നത്. "അന്നത്തെ മലനാടെവിടെ ഇന്നത്തെ മലയാളമെവിടെ" (അപ്പൻതമ്പുരാൻ, 1970:9) എന്നാരംഭിക്കുന്ന നോവൽ "അന്നുതൊട്ടു മലനാടിനു ചേരതലം അല്ലെങ്കിൽ കേരളം എന്ന പേരു വീണ്ടും സിദ്ധിച്ചു"(അപ്പൻതമ്പുരാൻ, 1970: 10) എന്ന് അവസാനിപ്പികുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഐതിഹ്യങ്ങൾ, നിമിത്തങ്ങൾ, മന്ത്രവാദം നാട്ടിടങ്ങളിലുള്ള രാഷ്ട്രീയസംസാരങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് നോവലിന്റെ ആഖ്യാനശരീരത്തിൽ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നതും പ്രാദേശികമായ തനതുചരിത്രനിർമ്മിതിയുടെ ശ്രമമായി കണക്കാക്കണം. ഓണം, മാമാങ്കം എന്നീ തനിമയുടെ പ്രാതിനിധ്യങ്ങളെ പശ്ചാത്തലമാക്കുന്നതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

ആധുനികതയും ഒന്നാം അധ്യായവും

ഭൂതരായർ എന്ന നോവൽ അനന്യമാകുന്നത് നോവലിന്റെ ആദ്യ രണ്ട് അധ്യായങ്ങളിലൂടെയാണ്. നേരിട്ടു കഥാസന്ദർഭത്തിലേക്ക് കടന്ന് ചരിത്രമുഹൂർത്തങ്ങളിലൂടെ ആസ്വാദകമനസ്സിനെ സഞ്ചരിപ്പിക്കുന്ന സ്വഭാവമാണ് പലപ്പോഴും ചരിത്രനോവലുകൾ പുലർത്തുന്നത്. ഇതിൽനിന്ന് ഭൂതരായർ വ്യത്യസ്തമാകുന്നു. നോവലിന്റെ കഥാഭൂമിക സ്ഥാപിക്കുവാൻ രണ്ട് അധ്യായങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പൻതമ്പുരാൻ നോവൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ കാലത്തിന്റെ സാമൂഹികപരിസരത്തെ ഒന്നൊന്നായി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിൽനിന്ന് നാടിന്റെ ഭൂതകാലം എങ്ങനെ വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നുവെന്ന് വിദശ്ധമായി വിശദീകരിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ പ്രകടമായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആധുനികസാമൂഹികാവസ്ഥകളോടുള്ള വ്യക്തമായ പ്രതികരണമായി ഈ അധ്യായങ്ങളെ കാണാം. നോവലിന്റെ കഥാശരീരവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ആമുഖരൂപമാണിത്. പ്രാദേശികബോധമുള്ള ഒരു വ്യക്തി ആധുനികതയുടെ വരവിനെ എങ്ങനെ നോക്കിക്കാണുന്നു എന്നത് വ്യക്തമാവുന്നുണ്ട് ഈ അധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യവാക്കു മുതൽ.

നോവലിസ്റ്റ് വായനക്കാരോടു സംസാരിക്കുന്ന രീതിയിൽ രണ്ട് അധ്യായം, തുടർന്നുവരുന്ന മൂന്നാം അധ്യായത്തിൽ കഥ തുടങ്ങി രണ്ടു കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സംഭാഷണം എന്ന രീതിയിലുള്ള ആഖ്യാനം നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപത്തിന്റെ പാശ്ചാത്യമാതൃകയല്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. സുദീർഘമായ മുന്നൊരുക്കങ്ങളിലൂടെ സ്ഥലകാലസൃഷ്ടി നടത്തി അടുത്ത അധ്യായത്തിൽ മാത്രം കഥ തുടങ്ങുക എന്ന ശൈലി മനപ്പൂർവ്വം അപ്പൻതമ്പുരാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തതാണ് എന്നുവേണം കരുതാൻ. സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ രൂപനിർമ്മിതിയെക്കുറിച്ചും ആഖ്യാനസമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ചും തികഞ്ഞ ധാരണയുള്ള ആളാണ് അപ്പൻ തമ്പുരാൻ. പാശ്ചാത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും അവയുടെ ഭാഷയിലേക്കുള്ള സംക്രമണത്തെയും സസൂക്ഷ്മം വീക്ഷിച്ച വ്യക്തിയാണ് അദ്ദേഹം. അപ്പൻതമ്പുരാന്റെ പ്രസ്ഥാനപഞ്ചകം എന്ന ഗ്രന്ഥംതന്നെ അതിനുതെളിവാണ്. ഭാഷയിലേയ്ക്ക് വന്നിട്ടുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ അഞ്ചെണ്ണമാണെന്നും Problem play, Elocution, Mediation, Devotional, Narration എന്നിവയാണവയെന്നും നോവലിസ്റ്റ് ആ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞുവച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്ക് ഉദാഹരണങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉപന്യാസസമാഹരമായ മംഗളമാലയിലും ചരിത്രം, ജീവചരിത്രം, ശാസ്ത്രം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള സൈദ്ധാന്തികപഠനങ്ങൾ കാണാം. ശൈലി, ആഖ്യാനം എന്നിവയിലൂന്നിയാണ് ഇവിടെയൊക്കെയും അപ്പൻതമ്പുരാൻ വിശദീകരണങ്ങൾ നടത്തിയത്. അത്തരത്തിൽ ഗദ്യത്തെയും പാശ്ചാത്യസമ്പ്രദായങ്ങളെയും ശ്രദ്ധിക്കുന്ന നോവലിസ്റ്റ് മലയാളത്തിന്റെ തനിമട്ടിൽ പുതിയൊരു നോവൽശൈലി രചിക്കാനാണ് ഭൂതരായർ എന്ന നോവൽതന്നെ രചിച്ചത്. "ഭാഷാസാഹിത്യത്തിനു സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തോടു ചാർച്ചയും വേഴ്ചയും കുറച്ചധികമുള്ളതുകൊണ്ട് സംസ്കൃതസാഹിത്യനിയമങ്ങളെ കഴിയുന്നതും ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതെങ്ങിനെയെന്നാൽ, ദൃശ്യ-ശ്രാവ്യ

 ISSN No: 3049-0316

കാവ്യങ്ങളിൽ ഇതും ഉൾപ്പെടുത്തി പാശ്ചാത്യനോവൽ വ്യവസ്ഥയെ ഭേദപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്" (രാമവർമ്മ, 1983:330) എന്ന് അപ്പൻതമ്പുരാൻ അഭിമുഖത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പാശ്ചാത്യനോവൽവ്യവസ്ഥയെ പരിണമിപ്പിക്കാനുള്ള മനപ്പൂർവമായ ശ്രമം താൻ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന തുറന്ന സമ്മതമാണ് ഈ വാക്യങ്ങൾ.

പാശ്ചാത്യസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനത്തോടു മാത്രമല്ല പാശ്ചാത്യആധുനികതയോടുതന്നെ തന്റെ പ്രതികരണം എന്താണെന്ന് അറിയിക്കാനുള്ള ഉപാധിയായി ഭൂതരായരുടെ ആദ്യ രണ്ട് അധ്യായങ്ങൾ മാറുന്നു. ആധുനികതയ്ക്ക് ബദലായി ഭൂതകാലത്തിന്റെ ദൃശ്യങ്ങളെ ചേർത്തുവയ്ക്കുന്നു ഈ രണ്ട് അധ്യായങ്ങളിൽ.

"അന്നത്തെ മലനാടെവിടെ ഇന്നത്തെ മലയാളമെവിടെ? എന്തോ കഥ! കാലം മറിഞ്ഞതോടുകൂടി കോലം കീഴ്മേൽ മറിഞ്ഞു. നാടിന്റെ കിടപ്പും നാട്ടാരുടെ നടപ്പും അന്നും ഇന്നുമായിട്ട് അത്രയ്ക്കുമാത്രം മാറിയിരിക്കുന്നു" (അപ്പൻതമ്പുരാൻ, 1970:9) എന്ന് തുടക്കത്തിൽ പുതിയകാലവും പഴയകാലവും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം കാണാം. യാത്രാസൗകര്യം, വാസസ്ഥലങ്ങൾ, ഭൂമിശാസ്ത്രം, വിനോദങ്ങൾ, ആചാരങ്ങൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ, വസ്ത്രധാരണരീതി, തൊഴിലിടങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ഓരോ വിഷയത്തിലെയും ആധുനികാവസ്ഥയും ചരിത്രാവസ്ഥയും ചേർത്തുവയ്ക്കുന്നുണ്ട് അപ്പൻതമ്പുരാൻ. ആധുനികതയുടെ കടന്നുവരവിനെ വ്യക്തമായി പറയുന്നു. പരശുരാമക്ഷേത്രത്തിന്റെ അലകും പിടിയും മാറിയെന്ന് ഉപന്യാസരൂപത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

യാത്രകൾക്കുണ്ടായ മാറ്റമാണ് ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്. വാഹനസൗകര്യവും ജലഗതാഗതമാർഗങ്ങളും വന്ന ആധുനികാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ആദ്യഅധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. "നീർ പോകും ചാലുകൾ തീബോട്ടുകൾ നടത്തുന്ന പുഴകളായി. ആൾപോകും വഴികൾ തീവണ്ടിയോടുന്ന പാതകളും സാറട്ടുപോകുന്ന വീഥികളുമായി. കുന്നുകുഴിയായി; മല മൈതാനമായി; കാടു നാടായി; നാടുനഗരമായി" (അപ്പൻതമ്പുരാൻ, 1970: 10). ആധുനികതയുടെ സാമൂഹികസാഹചര്യങ്ങളെല്ലാം ഈ വരികളിൽ കാണാം. ജൈവികപ്രകൃതിയിൽനിന്നും വിരുദ്ധമായി യന്ത്രങ്ങൾ ജീവിതത്തിലേക്കു വരുന്നത് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. നീരും കരയും, മലയും കാടും പരിണമിച്ചതു വിശദമാക്കുന്നതിലൂടെ നാഗരികത സാവകാശം എത്തുന്നതും വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. യാന്ത്രികതയും നാഗരികതയും പരിസ്ഥിതിയെ എങ്ങനെ മാറ്റിമറിക്കുന്നു എന്നത് സൂചിതമാകുന്നുണ്ട്. പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളോ പാരിസ്ഥിതികചിന്തകളോ കടന്നുവന്നിട്ടില്ലാത്ത 1918-ൽ ആണ് ഈ നിരീക്ഷണം എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

യാന്ത്രികതയും നാഗരികതയും കടന്നുവന്നതോടുകൂടി മാറിയ സാമൂഹികസ്ഥിതി വിശദമാക്കുന്നു തുടർന്ന് നാലുകെട്ട് പൊളിച്ച് കാറ്റും വെളിച്ചവുമുള്ള പുരവയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെ കാലത്തിനും എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ അരമനകളുടെയും നാലുകെട്ടുകളുടെയും സ്ഥാനത്ത് കാരോടുമേഞ്ഞ പുര വന്നതിനെ മലയാളസാഹിത്യം അടയാളപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. വൈക്കോൽപ്പുരയിൽ പാർത്തിരുന്നവരെയും വലിയവരായി കരുതിയിരുന്ന ഘട്ടത്തെ പിന്തള്ളിയാണ് കാരോടുമേഞ്ഞ പുരകളുടെ കാലംവരുന്നത്. പാമ്പിൻകാവ്, മുല്ലത്തറ, പടിഞ്ഞാറ്റിനി എന്നിങ്ങനെ ജലസൗഖ്യവും സ്ഥലസൗഖ്യവും നിറഞ്ഞ കേരളത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ആധുനികതയുടെ കുത്തൊഴുക്കിൽ ഇല്ലാതായതുമവയാണ് എന്ന സൂചനകൂടി ഉണ്ട്.

'ഇന്ന്' ദേശസഞ്ചാരവും ദേശം പകരുന്നതും തികഞ്ഞ സൗകര്യത്തിലാണ് എന്ന് നോവലിസ്റ്റ് പറയുന്നു. കുന്ന്, കുഴി, ചാല്, പുഴ ഇവയൊന്നും വഴിയിൽ തടസ്സമായില്ലാത്ത ഭൂപ്രകൃതി ആധുനികതയുടേതുതന്നെയാണ്. പോക്കുവരവിനുള്ള ആവശ്യങ്ങളും പണ്ട് അധികമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നതും എടുത്തുപറഞ്ഞിരുന്നു.

വ്യക്തികളുടെ പേരുകൾക്കുപോലും ആധുനികതയിലൂടെ മാറ്റങ്ങൾവന്നിരിക്കുന്നത് സൂക്ഷ്മമായി തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ട് അപ്പൻതമ്പുരാൻ. "മൃദുലങ്ങളും സരസങ്ങളുമായ വർണ്ണങ്ങൾ ചേർത്തുകോർത്തു കർണ്ണാനന്ദമുളവാക്കത്തക്കവണ്ണം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള നാമധേയങ്ങളിൽ പഴകീട്ടുള്ള ഇന്നത്തെ പരിഷ്കൃതലോകം പണ്ടത്തെ പേരുകൾ കേട്ടുപരിഭ്രമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, കാലംപോയ പോക്കും രുചി മാറുന്ന മട്ടും സമുദായമര്യാദയുടെ നീക്കുപോക്കും വഴിപോലെ വിചാരിച്ച് പണ്ടത്തെ പേരുകളുടെ സ്വാരസ്യം അനുഭവിക്കാൻ ഒരുങ്ങുക തന്നെ വേണം" (അപ്പൻതമ്പുരാൻ, 1970: 15) എന്നു പറയുന്ന നോവലിസ്റ്റ് കേളച്ചാര്, ഇട്ടിണിക്കണ്ടൻ, ഇട്ടാട്ടി, ഇട്ടിച്ചിരി എന്നിങ്ങനെ സ്ത്രീകളുടെയും പുരുഷന്മാരുടെയും പേരുകൾ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ആധുനികഘട്ടത്തിൽ ഈ പേരുകൾ കേട്ടാലേ ചിരിവരുമെങ്കിലും അന്നിതൊക്കെയും ആണിനും പെണ്ണിനും മധുരങ്ങളായ പേരുകൾ തന്നെയായിരുന്നു എന്നു ചൂണ്ടികാണിക്കുന്നു.

ആഭരണങ്ങൾ അണിയുന്ന ഇനത്തിൽ ആണിനും പെണ്ണിനും ഭേദംവന്നതായുള്ള സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം അപ്പൻതമ്പുരാൻ നടത്തുന്നു. കാതിലോല, മണിക്കാതില, കുഴൽ മോതിരം എന്നിങ്ങനെ പ്രാചീന ആഭരണങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. നുണയുന്ന മിഠായിക്കും കളിപ്പാട്ടങ്ങൾക്കും പോലും ആൺപെൺ വ്യത്യാസം നിർമ്മിച്ചെടുത്ത ഉത്തരാധുനികധാരണകളുടെ തുടക്കം ആധുനികതയുടെ ഏറ്റവും ആദ്യഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിനു തെളിവാകുന്നുണ്ട് ഈ വർണ്ണന.

നായകനും നായികയും ഇല്ലാത്ത നോവൽ

പാശ്ചാത്യനോവൽ സമ്പ്രദായത്തെ പ്രതിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള എഴുത്ത് ഭൂതരായരിൽ ഉടനീളം കാണുന്നു. കഥാശരീരത്തിൽ സവിശേഷമായ ആമുഖം നൽകി എന്നതിൽമാത്രം അത് ഒതുങ്ങുന്നില്ല. നായകൻ, നായിക, വില്ലൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സാമ്പ്രദായികമായ കഥാപാത്രരൂപീകരണത്തിലും ഈ സവിശേഷത കാണാം. നായകനെയോ നായികയോ ചുറ്റിപ്പറ്റിയല്ല കഥ വികസിക്കുന്നത്. ഭൂതരായർ എന്ന നോവലിന്റെ ഈ പ്രത്യേകത പ്രമുഖനിരൂപകർ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. നോവലിന്റെ പോരായ്മയായി അതിനെ എടുത്തു കാണിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിദ്രാദേവി കലഹിച്ചുനിൽക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽമാത്രം വായിക്കാൻ പറ്റിയ നോവലായി ഭൂതരായരെ വിലയിരുത്തുന്ന എം.പി. പോൾ "കഥയ്ക്ക് ഒട്ടുംതന്നെ ഐകരൂപ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് നായകൻ ആരാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്" (പോൾ, 1930: 152) എന്ന് പറയുന്നു. ഭൂതരായർ, ചന്തുക്കുട്ടി, ചെറിയച്ചൻ എന്നിവർക്ക് ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് വരാൻ യോഗ്യതയുണ്ടോ എന്ന് വിശദമായി അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട് എം.പി. പോൾ. നായികയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് ചോദ്യം പോലും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ കുറേക്കൂടി ഭാവനാസമ്പന്നമായ നിലപാടാണ് ഉള്ളൂരിന്റേത്. അമൂർത്തരായ നായകനെയും നായികയെയും കണ്ടെടുക്കാൻ ഉള്ളൂരിനു യാതൊരു ക്ലേശവും വരുന്നില്ല. പ്രഭുശക്തിയെ നോവലിലെ നായികയായും രാജബലത്തെ നായകനായും അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തുന്നു. വീരമാർത്താണ്ഡപ്പെരുമാൾ, പള്ളിബാണർ, ഭൂതരായർ എന്നിവരെ പരിത്യജിച്ച് പ്രഭുശക്തിയാവുന്ന നായിക ഗംഗാധരതിരുകോവിൽപ്പാടിനെ മാലയിടുന്ന കഥയാണ് നോവലിന്റേത് എന്നത് ഉള്ളൂരിന് ഉറപ്പാണ്.

നായകനും നായികയുമില്ലാത്ത രീതിയിൽ നോവൽ രചിക്കുന്നതിലൂടെ നോവൽരചനയുടെ തന്നെ പാരമ്പര്യത്തെ മുറിച്ചുകളയാനാണ് അപ്പൻതമ്പുരാൻ ശ്രമിച്ചതെന്ന് വി.സി. ശ്രീജൻ പറയുന്നു. "പാശ്ചാത്യസങ്കേതമനുസരിച്ചും പൗരസ്ത്യസങ്കേതമനുസരിച്ചും ഒരേപോലെ പ്രധാനമാണ് നായകസങ്കൽപം . എന്നാൽ നായകനില്ലാത്ത കഥ ഉണ്ടായിക്കൂടേ? ഒരു വ്യക്തിക്കുപകരം ഒരു സമൂഹം നായകസ്ഥാനത്തുനിൽക്കുന്ന കഥ സാധ്യമല്ലേ? എന്തും പരമ്പരാഗതമായ രീതിയിലേ ചിന്തിക്കാവൂ എന്ന നിർബന്ധമില്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് നായകനില്ലാത്ത കഥയും എഴുതാം. ആ ഒരൊറ്റക്കാരണംകൊണ്ട് കഥ മോശമാകണമെന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഏതാണ്ട് ഈ മട്ടിൽ പാരമ്പര്യം മുറിച്ചുകളയാനാണ് അപ്പൻതമ്പുരാൻ ശ്രമിച്ചത്" (ശ്രീജൻ, 2006:98). എം.പി. പോളിന് നായകനില്ലാത്തത് ഒരു പോരായ്മയായി തോന്നുമ്പോൾ വി.സി. ശ്രീജന് അത് ഒരു സാധ്യതയായാണ് മനസ്സിലാക്കാനാവുന്നത്. ആഖ്യാനഭേദങ്ങൾ, സാഹിത്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ പുതിയ ജ്ഞാനമാതൃകകൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ആധുനികവും ഉത്തരാധുനികവുമായ സാഹിത്യസിദ്ധാന്തങ്ങൾ പരിചയപ്പെട്ടതിനുശേഷം നടത്തുന്ന വായനകളിൽ നായകത്വം അപ്രധാനമായിത്തീരുന്നു. വീരമാർത്താണ്ഡപ്പെരുമാളിനോട് കുഞ്ഞിട്ടുണ്ണാൻ, ഉണ്ണിത്തമ്പുരാനുപകരമായി ചെറുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ എന്ന ഭൂതരായരെ കൊണ്ടുവരണം എന്നു പറയുമ്പോൾ കാര്യപ്രാപ്തിയും സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയുമുള്ള ഭരണകർത്താവ് എന്ന തോന്നലാണ് ഭൂതരായരെക്കുറിച്ച് അനുവാചകർക്ക് ഉണ്ടാകുന്നത്. മധുരയിൽവച്ച് ഭൂതരായർ നടത്തിപ്പോരുന്ന ദണ്ഡനീതികളെക്കുറിച്ചുള്ള വർണ്ണന പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിൽ വരുന്നതോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന നായകന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ആസ്വാദകരിൽ ആശങ്ക ജനിക്കുന്നു. ജ്യേഷ്ഠനായ പള്ളിബാണപ്പെരുമാളെ പരിഹസിക്കുന്ന രംഗങ്ങൾ വരുന്നതോടെ നായകൻ എന്നുള്ള നിലയിൽനിന്ന് വില്ലൻ എന്നതിലേക്ക് ഈ കഥാപാത്രം പരിണമിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. ഇരുപത്തിഒൻപതാം അധ്യായത്തിൽ പള്ളിബാണപ്പെരുമാളെ വെട്ടിയരിഞ്ഞ് പേരാറ്റിൽ ഒഴുക്കി യാതൊരു ഭാവഭേദവുമില്ലാതെ പ്രണയിനിയുടെ അടുത്തേക്കുപോകുന്ന ഭൂതരായരെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ പരിപൂർണ്ണവില്ലനായി മാറുന്നു. ഐരൂർ ചാത്തൻ, കാവുതിക്കണ്ണൻ, നമ്പിക്കുറ് തുടങ്ങിയവരാകട്ടെ വില്ലന്മാർ എന്ന സ്ഥിതിയിൽനിന്ന് രക്ഷാപുരുഷന്മാർ ആയി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. നോവലിന്റെ രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ ഏകനായകത്വത്തിന്റെയും ബഹുനായകത്വത്തിന്റെയും ഗുണദോഷങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ബഹുനായകത്വം ആപത്ക്കരമാണെന്നതിനു കേരളചരിത്രം തന്നെ തെളിവാണ് എന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്ര വിശദമായി നായകത്വത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ അന്വേഷിക്കുന്ന നോവലിസ്റ്റ് നായകനെ പടിപടിയായി വില്ലനാക്കിക്കൊണ്ട്

 ISSN No: 3049-0316

കേന്ദ്രകഥാപാത്രത്തെ മനപ്പൂർവം തന്നെ സൃഷ്ടിക്കാതെ ശ്രദ്ധിച്ച എന്ന മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു വ്യക്തിയെയോ കുടുംബത്തെയോ കേന്ദ്രത്തിൽനിർത്തി അവയെച്ചുറ്റി സംഭവങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന സാമാന്യശൈലിയാണ് ഇവിടെ നിരാകരിക്കുന്നത്. രക്ഷകൻ, ശിക്ഷകൻ, എന്നിവരെക്കുറിച്ചുള്ള പൊതുധാരണകളെയും നോവൽ അനുസരിക്കുന്നില്ല. നോവലിനു പുതിയ ഒരു സമ്പ്രദായം തന്നെ വരുത്തുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമങ്ങളായി ഇതിനെ കാണാം. ദേവാസുരം, നരസിംഹം പോലുള്ള സിനിമകളിൽ ഈ ആഖ്യാനത്തിന്റെ വിപരീതശൈലി സ്വീകരിക്കുന്നതായി കാണാം. വില്ലനിൽ നിന്ന് പടിപടിയായി ഉയർന്ന് നായകനാകുന്ന സൂപ്പർമെഗാതാരങ്ങൾ ജനപ്രിയർ ആയിരുന്നു.

ചിരുതക്കുട്ടി എന്ന സ്ത്രീകഥാപാത്രത്തെയും ആദിവാസി വിഭാഗത്തെയും ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിലും സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്താം. ഉണ്ണിത്തമ്പുരാനെ കണ്ടെത്താൻ മുന്നിട്ടിറങ്ങുന്നതും ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുന്നതും ചിരുതക്കുട്ടിയാണ്. ഭൂതരായർ നടവഴിയിലെത്തുമ്പോൾ ഉണ്ണിത്തമ്പുരാനെയും കാമുകനെയും മോചിപ്പിച്ച മുന്നിലേക്ക് എത്തിക്കുന്ന ചിരുതക്കുട്ടി. പൗരുഷവും സഹനശക്തിയും പ്രണയത്തിന്റെ പാകഭേദങ്ങളായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നവളാണ് ചിരുതക്കുട്ടിയെന്ന് വിശദമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട് നോവലിസ്റ്റ്. പെണ്ണുങ്ങളിലാണ് മലനാടിന്റെ പൗരുഷം എന്നു ക്രൂരനായ ഭൂതരായരെക്കൊണ്ടുപോലും ചിന്തിപ്പിക്കുന്ന ചിരുതക്കുട്ടി.

രക്ഷകന്മാരെയും പ്രബലരായ നായകന്മാരെയും കണ്ടുശീലിച്ചവർക്ക് രക്ഷകയായി, പൗരുഷരൂപമായി വരുന്ന ചിരുതക്കുട്ടി പുതിയ അനുഭവമായിരിക്കും. ചന്തുക്കുറുപ്പിനോടുള്ള പ്രണയത്തിൽ തരളയായി മാറുമ്പോഴും സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തെയും കൂട്ടുകാരന്റെ സ്വഭാവത്തെയുംകുറിച്ച് ഉറന്ന നിലപാടുണ്ട് ചിരുതക്കുട്ടിക്ക്. തന്നെ പ്രണയിക്കുന്ന ചെറിയച്ചനോട് അതു കൃത്യമായി തുറന്നുപറയാനും ചിരുതക്കുട്ടി മടിക്കുന്നില്ല. ചന്തുക്കുറുപ്പിനെ ചിരുതക്കുട്ടി പ്രിയനായി തെരഞ്ഞെടുത്തതിനുകാരണം നോവലിസ്റ്റ് വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. "കുറുപ്പ് അഭ്യാസബലവും ധൈര്യവും തികഞ്ഞ ഒരു യോദ്ധാവാണെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം സത്വഗുണപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാണ്. പക പിടിച്ച് മതിമറന്ന യാതൊരു സാഹസകൃത്യത്തിലും ചെന്നുതലയിടില്ല. അക്കാലത്തെ പടയാളികളുടെ ഇടയിൽ ഇതൊരു ഉൽകൃഷ്ട ഗുണമായി കണക്കാക്കിയിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ചിരുതക്കുട്ടിക്ക് ഈ കേൾവി ചന്തുക്കുറുപ്പിന്റെ സൗഭാഗ്യത്തെക്കാൾ പ്രിയതരമായിട്ടാണ് തോന്നിയിരുന്നത്" (അപ്പൻതമ്പുരാൻ, 1970:99) എന്നാണ് നോവലിസ്റ്റ് പറയുന്നത്. പകയും അമിതാത്മവിശ്വാസത്താലുള്ള സാഹസപ്രവൃത്തികളും ക്രൗര്യവും പൗരുഷത്തിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങളായി വായിച്ചെടുക്കുന്ന ധാരണകളെ പാടേ നിരാകരിക്കുന്നുണ്ട് ഇവിടെ. അഭ്യാസത്തിൽ കേമനാവുമ്പോഴും കരളലിവുകൂടിയുള്ളതു മേന്മയായി കണക്കാക്കി തന്റെ പ്രണയത്തെ അയാളിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന ചിരുതക്കുട്ടിയുടെ സ്വഭാവം കൂടി ഈ വരികളിൽ വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഭൂതരായർ, ചെറിയച്ചൻ എന്നീ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് കരുണ എന്ന ഗുണമാണ് ഇല്ലാത്തതെന്നും എടുത്തുപറഞ്ഞുപോകുന്നു. നായകനില്ലാത്ത ഈ നോവലിനെ പ്രബലയായ കഥാപാത്രം ചിരുതക്കുട്ടിയാണ്. ഊർപ്പള്ളിയിൽ എത്തി ഉണ്ണിത്തമ്പുരാന്റെയും തന്റെ കമിതാവിന്റെയും മോചനത്തിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ തൊട്ട് സ്വന്തം പ്രണയത്തിന്റെ പേരിൽ ഉറച്ചനിലപാടെടുക്കുന്നതുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം തികവും പക്വതയും കാര്യപ്രാപ്തിയുമുള്ള കഥാപാത്രത്തെയാണ് കാണുന്നത്.

തന്റെ പ്രണയത്തെച്ചൊല്ലി ചിരുതപ്പടയുണ്ടാകുന്നതും നാടുവാഴുന്ന തമ്പുരാൻ തന്നെ പരിഹാരത്തിനായി എത്തുന്നതുമൊന്നും ചിരുതക്കുട്ടിയെ തളർത്തുന്നില്ല. കാര്യം നേടാനും ശരിയായ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാനും ഉള്ള പ്രാപ്തി നോവലിൽ ചിരുതക്കുട്ടി എന്ന കഥാപാത്രത്തിനുമാത്രമേ ഉള്ളൂ. നായകനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല എങ്കിലും നായകന്റെ ഗുണങ്ങളും സവിശേഷതകളും ഒരു സ്ത്രീകഥാപാത്രത്തിനു നൽകിയിരിക്കുന്നു. നോവലിൽ നടത്തുന്ന പരീക്ഷണമായി ഇതിനെയും കാണാനാവും.

ആദിവാസി ജനവിഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് മൂന്ന് അധ്യായങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ ആചാരങ്ങൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ, അധികാരസ്വഭാവങ്ങൾ, ഭാഷ എന്നിവയെല്ലാം അനന്യമായും തികഞ്ഞ ആദരവോടെയും എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. വേടർകുലത്തിലെ പ്രധാനിയായ കാവുതിക്കണ്ണനെ നോവലിന്റെ തുടക്കം മുതൽതന്നെ പരാമർശിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. അഭ്യാസിയും, ആപൽരക്ഷകനുമായി വരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ മലനാടിന്റെ പോരാളിയായി കാണുന്നു നോവലിസ്റ്റ്. വേടർകുലത്തിനു തളിയാതിരിയോടുള്ള ഭക്തിയും ഏഴിമലയിലെ ഊർപ്പള്ളിയും ഊർപ്പള്ളി മൂപ്പാട്ടിയുമെല്ലാം വിശിഷ്ടമായവ എന്ന വിധത്തിൽതന്നെയാണ് നോവലിസ്റ്റ് കാണുന്നത്. ഊർപ്പള്ളിയിലുള്ള മൂപ്പാട്ടിയെ വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ കാണിക്കുന്ന പാകത ശ്രദ്ധിക്കുക. "കാട്ടും നാട്ടും രാവും പകലും താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നതല്ലെങ്കിലും അതാതിന്നു സഹജങ്ങളായ പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ട് അതാതു പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ ഈ വേടസ്ത്രീയുടെ സൗന്ദര്യമുദ്ര, നാഗരികാംഗനമാരുടേതിൽനിന്നു

ഭേദപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും ദോഷപ്പെട്ടതല്ല" (അപ്പൻതമ്പുരാൻ, 1970:205). നാഗരികസ്ത്രീകളുടേതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ് എങ്കിലും സ്വാഭാവികമായ സൗന്ദര്യാതിശയം വേടസ്ത്രീക്കു നൽകുന്ന നോവലിസ്റ്റ്. ആ സൗന്ദര്യത്തെ അതായിത്തന്നെ കാണാനുള്ള പാകത ആസ്വാദകർക്കുകൂടി നൽകാൻ ശ്രമിക്കുന്നുമുണ്ട്. വേടർകുലത്തിന്റെ ആചാരങ്ങളെ അറപ്പോടെ കാണുന്ന രാഘവൻ തിരുപ്പാടിനെക്കൂടി ഈ അധ്യായത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. സാമാന്യജനത്തിന് അസ്വാഭാവികമായ എന്തിനെയും അറപ്പാണ് എന്നും ആദരവിനും സൗന്ദര്യത്തിനും കാരണമാകുന്നതിന് തക്ക ഗുണം പലതിലുമുണ്ട് എന്നും ഈ അധ്യായത്തിലൂടെ പറയുന്നു. സാമ്രാജ്യത്വശക്തികൾക്ക് കോളനികളിലുള്ള ജനതയോടുള്ള മനോഭാവവും ഇവിടെ സൂചിതമാകുന്നു. വേടർകുലത്തിന്റെ അനന്യതയും നാടിനെ കാക്കാൻ വേണ്ടി അവർ നടത്തുന്ന ഫലവത്തായ പ്രതിരോധവും അപ്പൻതമ്പുരാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അന്നത്തെ നോവൽ സങ്കല്പങ്ങളിൽ അപൂർവതയായി ഇതിനെയും കാണാം.

ആധുനികതയുടെ അനുഭവപാഠങ്ങൾ

ഭൂതരായർ എന്ന നോവലിന്റെ പ്രമേയസ്വീകരണം, കഥാക്രമം, കഥാപാത്രരൂപീകരണം എന്നിവയിലെല്ലാം ആധുനികതയുടെ അനുഭവപാഠങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തമായ വിശേഷങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം ഉണ്ട്. യൂറോപ്പിന്റെ സൃഷ്ടിയായ ആധുനികതയ്ക്ക് അവരുടെ കോളനികളിലും അവർ പ്രചാരം നൽകി. ആധുനികത പുതിയ അനുഭവമായി ഇന്ത്യയിലും കേരളത്തിലും എത്തുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. ആധുനികതയെയും അതുൾക്കൊള്ളുന്ന ദേശീയബോധത്തെയും അറിഞ്ഞപടി അനുകരിച്ചില്ല കോളനികൾ എന്നതിന് തെളിവാണ് ഭൂതരായർ എന്ന നോവൽ. ആധുനികതയോടുള്ള പ്രതികരണമായി പ്രാദേശികപ്രകാരഭേദങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കാൻ ഭൂതരായർ ശ്രമിച്ചു. പ്രബലമായ സംസ്കൃതപാരമ്പര്യത്തെ പിൻപറ്റിയല്ല ആ ശ്രമം നടന്നത്. യുദ്ധം, വ്യാപാരം, വിശ്വാസം, വിനോദം എന്നിവയെല്ലാം പ്രാദേശികത്തനിമയുടെ മുദ്രകളായി നോവലിൽ ആവർത്തിക്കുന്നു. ഐതിഹ്യങ്ങളും നിമിത്തങ്ങളും വിശദീകരിക്കപ്പെടുന്നു. നാട്ടുവഴക്കങ്ങൾ, പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ, കാവ്യഭാഗങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ആഖ്യാനം എന്നിവയിലൂടെയും ഈ രീതി തുടരുന്നു. മലയാളിയുടെ ഭൂതകാലത്തെ വീരാപദാനപ്രവണതയോടെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ ശ്രമിച്ചില്ല. കുറ്റവും കുറവും തെറ്റുമുള്ള മലയാളിത്തത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു. മലനാട്, കേരളമായ കഥപറയുന്ന ഭൂതരായർ ആധുനികതയെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽതന്നെ അറിയുകയും അതിനോട് പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. അപ്പൻതമ്പുരാൻ,രാമവർമ്മ, ഭൂതരായർ, തൃശ്ശിവപേരൂർ: മംഗളോദയം പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്, 1970.
2. കേരളോൽപ്പത്തി, മാംഗ്ലൂർ: ബാസൽമിഷൻ പ്രസ്സ്, 1868
3. പരമേശ്വരയ്യർ, ഉള്ളൂർ എസ്., 'നോവൽസാഹിത്യം', കേരളസാഹിത്യചരിത്രം (വാല്യം 5). തിരുവനന്തപുരം: കേരള സർവ്വകലാശാല പ്രസിദ്ധീകരണവകുപ്പ്, 1965.
4. പോൾ, എം.പി. 'ഭാഷാനോവൽ അപ്പൻതമ്പുരാൻ', നോവൽസാഹിത്യം. കോട്ടയം: സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1930.
5. രാമവർമ്മ, കെ.ടി., കൈരളീവിധേയൻ രാമവർമ്മ അപ്പൻതമ്പുരാൻ. എടപ്പാൾ: ദക്ഷിണ ബുക്സ്, 1983.
6. ശ്രീധരമേനോൻ, എ. 'മഹോദയപുരത്തെ കുലശേഖരന്മാർ'. കേരളചരിത്രം. മദ്രാസ്: എസ്. വിശ്വനാഥൻ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്, 1970.
7. ശ്രീജൻ, വി.സി., 'ഭൂതരായർ'. അർഥവാദങ്ങൾ, കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമിബുക്സ്, 2006.